

Укинуто ванредно стање

"После 53 дана Скупштина Србије укинула је ванредно стање, које је уведено 15. марта због епидемије коронавируса. У нашој земљи живот се полако враћа у нормалу, али су неке ванредне мере остале на снази.

То значи да нема више полицијског часа, укида се ангажман војске у цивилне сврхе, старији могу напоље, градски превоз у Београду почиње да ради од петка, а од понедељка се деца враћају у вртиће и дневне боравке. То ипак не значи да се укидају и све ванредне мере које су донете због епидемије коронавируса."

Мој тата се поводом укидања захвалио целој породици која је поштовала мере ванредног стања и рекао да се нећемо стидети када се сетимо овог периода и да наша породица има разлога да се поноси. "Моћи ћемо да се поносимо како смо се борили са досадом, колико смо непрекидно гледали телевизију и спавали, како смо на прво место ставили набавку неопходних намирница, пре свега ТОАЛЕТ ПАПИРА." рекао је тата.

Мама је истакла да се још не може прогласити победа, али да смо близу ње, и да још увек морају да се носе маске и рукавице, чека на ред по продавницама. "У овом тренутку најважније је да наша породица држи дистанцу од два метра, и да до даљег избегава контакте, посебно загрљаје." рекла је мама.

Ја сам одлуку да физичка дистанца остаје на снази прославио 12. часовним интернет-гејминг маратоном. Забрана јавних окупљања за мене значи:

1. нема школе
2. нема школе
3. нема школе
4. нема школе
5. нема тренинга.

Што се тиче наставе на даљину, свака час онеме ко је измислио *mute* дугме на даљинском. Кулирам.... За домаћи сам задужио маму, осим за техничко – ту је тата главни. За сада све домаће завршавају на време. Чак су и наставници приметили како сам се провреднео.

Када су чули да је укинуто ванредно стање моји родитељи су се одушевили. Нису морали више да брину о полицијском часу, да трче до продавнице, нити да стоје у редовима.

Тата се последњи пут толико задржао на послу да је остао тамо да спава. Не би стигао кући пре полицијског часа. А сви знамо шта би му се десило (<https://www.youtube.com/watch?v=4tT0aTF-YCo>).

Коначно смо бацили оних 5 хлебова што смо их чували за резерву новог 10. дневног полицијског часа.

Бака је после 2 месеца изашла из стана да купи хлеб. Није додуше успела да оде до продавнице која је

преко пута. Морала је да седне на клупу испред зграде, да се мало одмори. Покушаће опет сутра. Надам се да ће ми за коју годину, кад попусте ванредне мере, родитељи допустити да је посетим.

Ја сам после 2 месеца први пут изашао из куће. Видео сам другара из школе. Сигуран сам да иде у мој разред, само не могу да се сетим како се зове. Алекса? Антон? Аљоша? Мислим да почиње на А.

За викенд смо отишли у село. Нисмо морали да бринемо о физичкој дистанци. Трава је била толико велика да сам од комшијске куће видео само кров. Комшији сам махао преко ограда, али наравно уз обавезно коришћење био-хемијског заштитног одела.

Ево слике.

"Оно што је важно за све нас да се ванредне мере до краја поштују, да се на јавним местима не окупља више од 20 људи. А кад мере попусте, негде око мог 20. рођендана, прославићемо у ширем породичном кругу свих нас троје.", изјављује за крај извештаја о укидању ванредног стања ваш репортер са лица места из Београда, у Србији дана 24. маја 2020.

Милош Поповић VI2